

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor de Stad, f12-
Franco per post, » 14-.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

ADVERTENTIE.

15 oent de regel.
behalve 35 oent regel.

(Verschijnende driemaal ter week; Dingsdag, Donderdag en Zaterdag)

KERKELIJKE STAAT.

Bijzondere brieven van eene zeer geloofwaardige hand melden den gezonden staat waar in de H. Vader zich bevindt:

» Z. H. geniet voortdurend de beste gezondheid, en zal naar dien schijn te oordeelen, nog lang de waardigheid van den Pausselijken troon bekleeden.

— ROME. De plegtigheid van Drie Koningendag is met eene groote pracht in den Sixtinschen kapel van het Vatikaan gevierd. Zijne Heiligheid heeft in Pausselijk gewaad, de heilige Mis bijgewoond, welke door de Kardinaal Del-Drugo werd gezongen.

Na het Evangelie hield de Procureur-Generaal der orde van de dienaren van Maria, Pater Patscheider eene welsprekende redevoering, op den feestdag toepasselijk.

— Z. H. heeft de Kardinalen Mai en Orfili tot leden der congregatie van den Index toegelaten.

— Eene plegtige dienst is tot lfenis der ziel van den Eerwaardigen Kardinaal Della Porta-Rodiani, in het Romeinsch Seminarie opgeofferd. De professor der rhetorica en der Grieksche taal, de Heer Baptist Castellani, door zijne welsprekendheid bij iedereen bekend, heeft eene latijnsche lijkrede op den Kardinaal gehouden.

ROME 9 Januarij.

— Bij gelegenheid, dat in het consistorie van den 24 Januarij vijf Prelaten tot de waardigheid van Kardinaal zullen verheven worden, is het zeer waarschijnlijk, dat verscheidene geestelijken uit de verschillende landen van het christendom niet de Bisschoppelijke waardigheid zullen bekleed worden.

SPANJE.

Het adres dat in den senaat ontworpen is, schijnt zeer onbeduidend: integendeel dat van de cortes schijnt aanleiding te zullen geven, tot vele en hevige debatten.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 16 Januarij.

De Baron Bulow, Pruisisch ambassadeur bij de Frankfortsche Bondsvergadering, schijnt gelast te zijn om aan dezen raad eene kwijtschelding van alle staatkundige overtredingen, en eene minder gestrengte wet op de Deutsche drukpers, voor te stellen; maar men denkt dat eene hooge magt zich tegen de toepassing dezer maatregelen in zijne staten zal verzetten.

Daarenboven zou de Heer de Bulow strenge maatregelen tegen het Noerlandsch gouvernement hebben voorgesteld, in de veronderstelling dat hetzelfde op den ouden voet, betrekkelijk de Bijvaart zoude voortgaan.

— Den 15. Januarij, heeft Mgr. Geissel te Berlijn in handen des Konings den eed afgelegd, als Coadjutor van het Aartsbisdom van Keulen.

ZWITSERLAND.

WAADT. Uit de westelijke streken van het meer van Genève vermelden de dagbladen, dat er ontzaglijke massas sneeuw zijn gevallen. De boomen in de bosschen en boomgaarden breken onder den last der sneeuw, die de takken bedekt; dagen lang was de gemeenschap van de eene plaats naar de andere gestremd. De schade, door de sneeuw in de bosschen van het Jurá-gebergte aangerigt, is nog niet te berekenen; het was onmogelijk er in door te dringen; de sneeuw bedekte dezelve als eene vaste massa; slechts uit het kraak der troepsgewijze omvergerukte demmen laat zich de grote verwoesting opmaken. (Arnh. Cour.)

ENGELAND.

De Engelsche Dagbladen, melden dat Prins Ferdinand van Portugal ook bij de Doopplegtigheid des Prinsen van Wallis genoodigd is. De bezitters van Portugeesche papieren verheugen zich over deze tijding, en denken van dit verblijf van den Prins te Londen gebruik te maken, om hevige klagten in te dienen over de vertraging die thans met de betaling plaats heeft.

— De gezanten van Portugal en Hanover zijn als familie-ambassadeurs verzocht geworden om tegenwoordig te zijn bij de doopplegtigheid van den prins van Wallis en bij de feesten, welke het Hof bij die gelegenheid op het kasteel van Windsor geven zal.

— De opperkamerheer, graaf Delaware, heeft op bevel van de Koningin aan de voornaamste leden van den adel de uitnodigings-kaarten ter bijwoning van den doop tegezonden. Dertien staatsiekoetsen zijn naar Windsor ontboden; ieder derzelve, uitgezonderd die waarin de Koningin, Prins Albert en de Koning van Pruisen zullen gezeten zijn, en die door zes roomkleur paarden zal worden getrokken, zal ten dage van den doop met een paar der Hanoversche zwarte en roomkleur paarden bespannen zijn, om de gasten uit het paleis naar de kapel van St. James te brengen. In het paleis van Frogmore Lodge en de Castlehill zijn slaapkamers voor 160 personen in gereedheid gebracht, in de voornaamste logementen te Windsor zullen de personen van het gevolg der hooge gasten worden gehuisvest. Gedurende de week waarin de doop plaats heeft, zal in het groote park eene algemeene wapenschouwing plaats hebben, waaraan, behalve de garde en het 72ste reg. Schotten, ook verscheiden regimenten uit den omtrek van Londen, benevens een gedeelte der artillerie uit Woolwich zullen deel nemen, opdat de militaire manoeuvres in tegenwoordigheid des Konings van Pruisen, op eene groote schaal zullen kunnen worden uitgevoerd. Het Schotsche regiment zal bij deze gelegenheid uit handen van prins Albert of van den hertog van Wellington nieuwe vaandels ontvangen.

Terstond na den afloop der festiviteiten te Windsor, begeeft de koningin zich naar Londen, om de zitting van het parlement te openen; de koning van Pruisen, koning Leopold, enz., zullen haar naar het parlamentsgebouw vergezellen. In de volgende week zullen alsdan de staatsiebals en feestmalen in het paleis van St. James plaats hebben.

Naar men verneemt zal ter gelegenheid van den doop eene benoeming van pairs en baroets bekend gemaakt worden.

— Volgens de heden uit Manchester ontvangen berichten heeft de armoede aldaar haar hoogste toppunt bereikt. Duizende ongelukkigen zijn er zonder brood. Elken dag worden door de rogiers tot gevangensstraf veroordeeld ongelukkigen, die, om niet van honger om te komen, zich aan diefstal en andere wanbedrijven schuldig maken.

(Handelsbl.)

— In Londen zal in het jaar 1843 het grootste logement der wereld voltooid zijn. De grond is reeds gekocht; zes en twintig oude gebouwen worden omvergehaald om ruimte te maken voor de op te bouwen kleine »stad voor reizigers» zoo als Europa zich die wel nooit gedroomd heeft. Het Hôtel wordt in twaalf afzonderlijke gebouwen verdeeld, en ieder wordt voor eene andere natie ingerigt. Het eerste is voor de Amerikanen bestemd, het tweede voor de Franschen, het

derde voor de Duaschers, het vierde voor de Hollanders, het vijfde voor de Russen, enz. Er wordt zorg gedragen, dat iedere natie zijne eigen keuken, en zijne eigene landslieden ter bediening krijgt; eveneens zal ook iedere natie eigene doctoren krijgen en bibliotheken van hunne taal. Het staat niettemin ieder vrij, ook van de inrigting voor andere natien gebruik te maken. Naar eene oppervlakkige berekening, komt dit hôtel, dal den naam van *hétel der geheele wereld* zal dragen, op 500,000 p. st. te staan. Het wordt door eene naamlooze maatschappij opgericht. De heeren Dopsin, een Amerikaan, Abraham Schmit, een Duitscher, en Aron Dolklas, een Hollander, zijn de ondernemers.

(Arnh. Cour.)

RUSLAND.

Omtrent de handelsbetrekkingen van Rusland met Azie vindt men in een Russisch dagblad de navolgende bijzonderheden:

» Rusland onderhoudt tegenwoordig in Azie, behalve met China, betrekkingen met Perzie, Aziatisch Turkije, en de in Middel-Azie gelegene kleinere Staten Chiwa, Bucharije en Kokand, van waar de Russische producten tot in Voor-Indie vervoerd worden. Deze handel ondervindt wel is waar nog groote beperking door de nog altijd aanzienlijke concurrentie van waren uit het overige Europa en vooral uit Engeland; maar sedert de laatste jaren bespeurt men toch, bij de zichtbare verbetering der Russische fabriekanten, die door de regering op alle wijzen bevorderd wordt, eene grootere aanvraag onder de Aziaten naar onze producten, die in hoedanigheid met de vreemde beginnen te wedijveren, maar in prijs veel lager staan. De voornaamste punten van onzen handel met Azie zijn: de tofkantoren in de gewesten aan de overzijde van den Kaukasus Astrachan aan de Kaspische zee, en de Orenburgsche en Siberische grenslijn. In het jaar 1840 was de Russische uitvoer naar Azie grooter, dan immer te voren, hebbende dezelve eene waarde van 12,652,955 roebels bedragen, terwijl uit Azie voor 24,125,332 roebels ingevoerd werd. De voornaamste artikelen van uitvoer zijn: lakens, katoenen, zijden en wollen manufacturen, lederwaren, voornamelijk van juchten, en metalen, de voornaamste artikelen van invoer daarentegen zijn ruw en gesponnen katoen, zijden waren, shawis en doeken, die ruimen afrek vinden in het binnenste van Rusland en onder de Aziatische volkstammen in Siberie en de Trans-Kaukasische gewesten.

(Ned. Staats-Cour.)

FRANKRIJK.

PARIS 19 Januarij.

— Volgens gewoonte zijn op den 21 dezer maand het 49e jaar van den dood van Lodewijk XI. de diensten gedaan; de ene in de kapel van het Louvre der Tuilerien, de andere in de kapel in de straat van Anjou, en de derde in de hoofdkerk van St. Denis.

(Siecle.)

— Men schrijft uit Poitiers, den 14 Januarij: Een zwaar verlies heeft het diocets van Poitiers in t rouw gedompeld.

Monseigneur Jean-Baptiste de Bouille is na een telijke ziekte van drie maanden bezweken; op een een ure des middags, werd hij aan de Kerk overgeleverd. De eerwaarde Prelaat had den 20 October 1841 de bediening begonnen, en zijn twee en twintig jaar in

alle opzichten vaderlijke bestiering, is zoo wel door standvastige beoefening van alle bisschoppelijke deugden, als onvermoeden ijver, die hij dagelijks voor alle goede werken aanwendde gekenmerkt.

— **PARIS**, 19 Januarij. Het derde der zestien departementen, te gelyken omreeks landeracht en twintig, die een belang hebben bij de verwezenlijking van een plan tot een spoorweg van Parijs op Nantes en van Parijs op Bordeaux, zullen heden in een der bureaux van de kamer bijeenkomen, om naar het belang der departementen, die aan deze lijne liggen, onderzoek te doen.

— Men schrijft uit Toulon, den 14 Januarij: De fregat *la Belle Poule*, gekommandeerd door den Prins de Joinville is dezen morgen ten elf ure alhier voor anker komen liggen. Zoodra het vaartuig aan den ingang van de haven gekomen was, beschon de oorlogschepen hunne vlaggen en deden de Koninklijke salutschoten. Het kosc van het geschut had eene aanzienlijke massa volks aan den havenkant gelokt.

Ten elf ure had zich reeds een gedeelte der troepen van het garnizoen op de Wapenplaats vereenigd, en eerst ten 3 ure 's namiddags deed Z. K. H. zijne intrede in de stad. De verschillende autoriteiten hadden Z. K. H. bij het arsenaal ingehaald.

De Prins had bijna de wapenplaats bereikt, toen eene vrouw zich haastiglijk aan zijne voeten wierp en hem eene pettie overgaf, deze vrouw weende, en de Prins, zichtbaar bewogen, rigtte haar met behulp van den admiraal Prefekt weder op.

— Men leest in *l'Esperance* de Nancy: Mevrouw de Gravin van Lamarche, abdis van het klooster der Benedictijner Nonnen, is in den ouderdom van 90 jaren overleden. Zij was de laatste stafdragende abdis van Frankrijk.

— De Minister der openbare werken heeft aan de kamer der pairs een wetsontwerp aangeboden, inhoudende de overgaaf der Kerk de la Madeleine aan het stedelijk bestuur van Parijs, met last, om voortaan in de kosten van derzelve onderhoud te voorzien.

— Mgr. de bisschop van Algiers heeft gisteren Parijs verlaten. Hij begeeft zich onmiddellijk naar Marseille, om zich van daar naar Algiers in te schepen.

— De Kamer der Gedeputeerden heeft in hare zitting van 19 Januarij de debatten over het eerste paragraaf van het concept adres aangevangen, hetwelk op het gesloten tractaat met de vier andere groote Mogendheden ter regeling der Oostersche Zaken betrekking heeft.

De Heer Guizot, Minister van Buitenlandsche Zaken heeft de discussie geopend met eene belangrijke verdediging der politiek van het ministerie, welke twee uren geduurd heeft.

Hij heeft voornamelijk trachten te betogen, dat door dat Tractaat, zoo wel als door de onderhandelingen, welke het veroorzaakt heeft, de eer en de belangen van Frankrijk zijn bevoordeeld. Hij trachtte door talrijke documenten die hij voorlas te bewijzen, dat alleen door toedoen van Frankrijk, Mehemed-Ali in het erfelijk bezit van Egypte was gebleven, en de overige voordeelen behouden had, welke de Mogendheden hem te gelijk met Syrie hadden willen ontnemen. Zijne zinspreuk was vrede en vrijheid; maar vrijheid die door het recht gewettigd was.

Over het algemeen werd die zeer welwillend aangehoord, zelfs toegejuicht, indien men enkele leden der uiterste linkerzijde uitneemt.

De Heer Thiers is niet opgestaan om den Heer Guizot te bestrijden; Hij schijnt dit aan den Heer Duvergier de Hauranne overgelaten te hebben, die het Ministerie hevig aanvallende, beweren wilde, dat de Buitenlandsche politiek van het Ministerie voor Frankrijk vernedert was.

Dumortier, Rapporteur der Commissie van het adres, geeft de verklaring dat het der Commissie eenparig is gebleken met al de dokumenten, die men haar heeft opgelegd, dat het Ministerie in de belangen en de eer van Frankrijk gehandeld heeft.

20. Januarij. Heden was de Kamer vroegtijdig talrijk bezet doordien men wist, dat de Heer Thiers het woord zoude voeren. De Hertog de Valmy, ging hem voor; dan hoewel hij tegen de 1e. paragraaf, en de ministers hevig te veld trok, werd hem weinig aandacht geschonken.

De Heer Thiers zeide de Oostersche zaak alleen in het algemeen naar het belang van Frankrijk te willen onderzoeken. Hij beweerde, dat het ministerie ontwa-

pend had om de mogendheden te believen. Dit had ook het vorig ministerie kunnen doen, maar niet gewild, omdat alleen door eene krachtige houding iets kon verkregen worden, terwijl nu niets verkregen is; want Europa heeft gegeven, beschonvde hij alleen nog geand. Hij zeide, ten gevolge der wapenige van het vorig ministerie, Europa (Frankrijk) in staat te vermindere; en dit is naar gelukt; want van het oogenblik dat Frankrijk toelaat, dat zonder hare deelneming eenig groot besluit genomen wordt, moet het dalen. Dit wilde het vorig ministerie niet, en daarom verkoos het lever oorlog. Overigens meende hij dat zelfs door het verlaten van de Oostersche kwestie geene schrede was vooruitgegaan.

De Heer Berryer, was bij deze discussie niet zoo gelukkig geïnspireerd, als hij wel gewoon is; hij heeft niets gedaan, dan de laatste woorden van Thiers uitgewijd, die den invloed van Frankrijk begeerde te zien uitbreiden, met moed, volhardendheid en veerkracht, zonder voor de grootste offeringen terug te wijken.

Na dezen sprak nog de Heer Discatory die het vreedzaam systeem van Guizot, het revolutionnaire van Thiers trachtte te vereenigen; hetgeen de lachspieren der kamer niet weinig wekte, daar het den gedeputeerden niet mogelijk was, die gedachte tot een formulier te brengen.

Daarna is de kamer tot de stemming over het 1^e §. overgegaan, en heeft hetzelfde met eene groote meerderheid aangenomen.

De 2^e §. over de *ontwapening* is na eene korte discussie aangenomen in de Zitting van den 21 Januarij. In dezelfde Zitting zijn de discussies geindigd over de 3e §. handelende over de *spoorwegen*, die ook is aangenomen.

— Den 19 dezer overleed de Hertog van Castries, Pair van Frankrijk, Luitenant-Generaal, Oud-Gouverneur van Meudon in den ouderdom van 85 jaren. Op den 20. stierf de Graaf Siméon, Staatsraad ten tijde van het Keizerrijk, Minister van Binnenlandsche Zaken gedurende de restauratie, groot-kruis van het Legioen van eer en van St. Huibert, van Beijeren, en lid der Akademie van staat en zedekundige wetenschappen van de sectie der wetgeving.

— Het Dagblad *la France* spreekt het gerucht tegen, dat voor eenige dagen veel verspreid was, en ook door ons is medegedeeld, dat de Hertog van Angoulême overleden was. Z. K. H. moet slechts eene kortstondige ongesteldheid gehad hebben.

BELGIE.

De Heer Roget, hoofdinspecteur der bruggen en straatwegen, en de Heer Duepétiaux, inspecteur der gevangenissen, zullen weldra Engeland, Ierland en Schotland bezoeken, om de verbeteringen te onderzoeken, die in verschillende gevangenissen dezer streken zijn gebragt.

— Men leest in het *Journal de Liège* 20 Januarij. Heden omstreeks 9½ uur is de Koning van Pruisen, in zijne reiskoets met zes paarden bespannen, onze stad gepasseerd, komende van Aken, van waar Z. M. ten 5½ uur 's morgens vertrokken was. Te Ans, alwaar een detachement troepen van het garnizoen gestationeerd was, is de Koning door de burgerlijke en militaire autoriteiten der Provincie ingewacht, met wien hij zich gedurende een half uur, heeft onderhouden, tot dat de overige personen tot zijne ekwipaasje behoorende, waren aangekomen.

— Ten 11 ure is Z. M. en zijn gevolg bestaande uit 8 rijtuigen met een bijzonder convooi naar Ostende vertrokken.

— Men leest in *la Feuille d'Ostende* 20 Januarij: Z. M. de Koning der Belgen is gisteren middag ten 3 ure met een bijzonder convooi van den spoorweg alhier aangekomen, en door de burgerlijke en militaire autoriteiten ontvangen; de Koning heeft zich naar het Paleis begeven, waar alles ter zijner ontvangst in gereedheid gebragt was. Een half uur na zijne aankomst, deed hij eene wandeling op den Zeedijk. De Koninklijke stoel was reeds een paar dagen vroeger alhier gearriveerd.

— **ANTWERPEN** 21 Januarij. Gisteren hebben de Pruisische schepen die in het bassin lagen, alsmede het Pruisisch consulaat, den doortogt des Konings van Pruisen, met het uitsteken hunner nationale kleuren aangekondigd.

— De regerende Hertog van Saxe-Coburg, broeder

des Konings, zal met den vapore van Ans naar Ostende vertrekken, om bij de doopplegtigheid van zijn kleinzoon te Londen tegenwoordig te zijn.

(*Indépendant.*)

Z. M. de Koning van Pruisen is omstreeks ten elf ure van het station van Mechelen aangekomen; ten 11½ ure vertrok. Een eskadron van het eerste regiment Lanciers en eene compagnie Jagers te voet, stonden bij het station op eene rij geschaapt; de muziek van de Lanciers heeft verscheidene schone muziekstukken bij de aankomst van het Koninklijk convooi doen hooren.

De Heer de Bouckere, gouverneur der Provincie Antwerpen, verzeld van den Pruisischen Consul, den Distrikts-Commissaris van Mechelen, den griffier der Provincie en den kolonel der Lanciers, hebben den Koning van Pruisen in zijne reiskoets gecomplimenteerd. Z. M. heeft zich gedurende een kwartier uurs met den gouverneur onderhouden; hij bewonderde de uitgestrektheid van het station, en de orde die er heerschte; ook roemde hij de schone houding der troepen.

De gouverneur zeide dat de Stad Antwerpen het zich tot eene eer zou rekenen Z. M. binnen hare muren te zien, waarop de Koning antwoordde, dat hij bij zijne terugkeer uit Engeland, voornemens was om zoo spoedig mogelijk België door te reizen, ten einde, volgens zijne belofte, twee dagen in Aken te verblijven, in welke stad hij bij zijne doorreis slechts een nacht vertoef had.

Eene groote menigte volks had zich van Brussel, Antwerpen en Mechelen naar het station begeven.

— Bij Koninklijk besluit van 30 December 1841 is aan de geestelijke Zuster Borgia, directrice van het instituut der doofstomme en blinde meisjes te Brussel, eene subsidie van 2500 franken, ten behoeve van het onderwijs van dit geslacht, toe gestaan.

— Men schrijft uit Quiévrain den 19 Januarij: Degen's armées Holland en Cuvier arresteerden gisteren eenen persoon die juist bezig was het geld weg te nemen, dat door de bedreigingen van twee brandbrieven op eene zekere plaats was neergelegd; volgens schrijven in zijnen eersten brief, was dit reeds de tiende familie, die hij op deze wijze eene aanzienlijke som afzette.

— De *Western-Times* verhaalt eenige bijzonderheden van Mevrouw van der Smissen. Zij is geboren in het Graafschap Devon, dochter van den Admiraal Graves. Omstreeks 20 jaren geleden, onderscheidde zij zich bijzonder, toen haar broeder zich te Fauntou als kandidaat opdeed. Zij verzeld hem bij de verkiezingen en ging zelfs zoo verre, dat zij eene aanspraak voor het volk hield.

— Men schrijft uit Antwerpen 19 Januarij. Gisteren avond omstreeks elf ure, had bij Vieux-Dieu, op den weg van Antwerpen naar Mechelen een droevig ongeluk plaats. Een boer, die een weinig beschonken was, vroeg verlof aan den conducteur der transportwagen van *van Gend*, die alle avonden van Antwerpen naar Brussel vertrekt, om boven op den wagen te mogen zitten en zoo mede naar huis te rijden.

De conducteur stond dit verzoek toe, en de boer onder weg ingeslapen zijnde, had het ongeluk om van boven van het rijtuig op den steenweg te vallen; de beide wielen gingen over zijn lichaam heen, en men verzekert dat hij eenige oogenblikken daarna is overleden.

— Men leest in de *Nouveliste de Flandres*:

Een welonderrigt persoon deelt ons de volgende tijding mede, welke wij alle reden hebben te gelooven. De heer de Coninck, deken van St. Gudula, is tot gouverneur der jonge prinsen benoemd. Men voegt er bij, dat hij tot bisschop *in partibus* zal benoemd worden, maar evenwel, volgens zijn verlangen, de waardigheid van Deken blijven bekleeden.

— Men schrijft uit Gilly.

Eene boerin, die tot laat in den avond te Gilly gebleven was, en nog drie uren *af* tegen had, om haar dorp te bereiken, durfde deze wandeling bij den nacht niet ondernemen, maar bedacht een eenvoudig middel om zich uit deze verlegenheid te redden. Zij gaat naar den docter Boulvin en verzoekt hem dadelijk bij Mevrouw . . . . de Mettet te komen, die zich in barensood bevond. De docter doet dadelijk zijne tilbury inspannen, de boerin stapte er in, en onder een onstuimig weer, rijden zij naar het dorp. Het huis was gesloten, de listige boerin geeft voor dat zij de deurenboden zal opwekken, die waarschijnlijk ingeslapen zullen zijn, en loopt schielijk weg.

De docter wacht, wacht, ... en hij zou wylig nog wachten, indien Mevrouw . . . . zelf haar hoofd

niet uit het venster had gestoken, om te vragen wie haar om dezen tijd in hare vreedzame rust kwam storen. De heer Boulvin begon het eerst om zijn ongeval te lagchen, en keerde weder stilletjes naar huis terug.

— De kamer van beschuldiging heeft gisteren hare beraadslagingen in de zaak van het complot geëindigd en van de 14 beklaagden wederom 5 op vrije voeten gesteld, zoodat thans bepaaldelijk 9 beschuldigen naar het Hof van Assises zijn gerechtigd. Deze negen zijn de Generaal van der Smissen, zijne vrouw en zijn broeder, de generaal van der Meeren, Parijs, Crehen, Parent, Verpract en van Laethem.

BRUSSEL 22 Januarij.

Gisteren middag is Z. K. H. de Hertog van Saxe-Coburg, broeder van den Koning der Belgen, met een algemeen convooi van Luik alhier aangekomen. Z. K. H. was vergezeld van zijne beide Zonen August en Leopold van een Adjutant en verscheidene personen uit Weenen.

Deze doorluchtige personen zijn met eene hofkoets van het Station afgehaald, en naar Laeken bij de Koningin gebracht.

De Hertog, zijne beide zonen en hun gevolg, zijn deze morgen met een bijzonder convooi naar Ostende verrokken, waar Z. M. Koning Leopold hen zal opwachten, ten einde met elkander naar Londen over te steken.

— Bij den doortocht van den Koning van Pruisen aan het Station te Mechelen heeft een gauwdief aan eenen gepensioneerden Engelschen militair die te Mechelen woonde, een gouden horologie met ketting en cachetten ontrouwd; tot nog toe heeft men hem niet op het spoor kunnen komen.

NEDERLAND.

GRAVENHAGE, 20 Jan. Naar men verneemt zullen er bij de aanstaande hervatting van de werkzaamheden, van regeringswege, onder anderen, aan de II Kamer worden aangeboden: 1°. een ontwerp van wet, tot herziening van de bestaande verordeningen nopens het stemregt; 2°. eene voordragt van wet, ten aanzien der conflicten; 3°. eene conceptwet, tot wijziging der bestaande wetgeving nopens het notariaat; en 4°. eene voordragt tot wettelijke regeling van het batig saldo der Oost-Indische geldmiddelen, enz.

(Handelsb.)

— Zoo op het oogenblik vernemen wij, dat de diligence Concordia, komende van Utrecht en bestemd naar Groningen, den 18 dezer in een heideveld achter Harderwijk, door vijf gewapende roovers is aangevallen en dat de passagiers (van welke wij het getal nog niet kunnen opgeven) door angst en wanhoop aangevuurd, zich zoo goed zij konden, hebben verdedigd, doch dat zij door de vermetele roovers zekerlijk overweldigd, zouden zijn geworden, wanneer niet door de manmoedige onversaagdheid van den robusten conducteur, ontzettende ongelukken waren voorgekomen, daar de bedoelde conducteur, door voorbeeldeloze tegenweer, al de vijf roovers op de vlugt heeft geslagen, na vooraf twee van dezelve belangrijke wonden te hebben toegebracht. Met belangstelling zien wij in deze zaak nadere bijzonderheden te gemoet.

(De Volks Vriend.)

— Men verneemt dat Zijne Hoogw. Mgr. Paredis Administrateur Apostoliek van Limburg en Bisschop van Hircne zich op den 29 dezer naar Maastricht zal begeven, om aldaar in de kerken van St. Servaas, van St. Mathias en van O. L. V. het Sacrament des Vormsels toe te dienen, hetwelk in Maastricht sinds 12 jaren niet geschied is.

— Wij vinden in het *Weekblad van het Regt* het volgende waaruit weder bliken kan, dat indien het concordaat bestrijders gevonden heeft, hetzelfde niet minder verdedigers vindt.

In de laatstelijk uitgekomene aflevering van de *Themis*, lezen wij met genoegen eene, in alle opzichten, uitmuntende verhandeling van den heer Olivier, advocaat te Leiden, over het Concordaat. Wij aarzelen niet te zeggen, dat dit verre weg het beste is, wat men tot nu toe, over dit zoo veel besproken onderwerp heeft geschreven. De schrijver verklaart zich voor het Concordaat, en, zonder zich de moeite te geven, die menigte schandelijke pamfletten te bestrijden, waarmede Nederland is overstromd geworden, en die veelal de uitsloeisels schijnen te zijn van haat, kwade drift en onverdraagzaamheid, heeft hij zijne stelling met bedaardheid, maar met fiksche taal en kracht van redenen, in der daad meesterlijk betoogd.

Wij nemen uit de *Aruhemsche Courant* twee artikelen over, welke wij onlangs daarin aantreffen, handelende over

Het Concordaat.

Op den 30. December 1840, las men in het *Handelsblad*, dat het Concordaat van 1827 eindelijk in werking zou gebragt worden. Dat deze tijding meer dan een enkel gerucht was, bleek spoedig. De heer Capaccini werd uit Rome herwaarts gezonden, ten einde over het Concordaat met onze regering te onderhandelen.

Zeldzaam heeft eene openbare aangelegenheid, zoo sterk op het Nederlandsch publiek gewerkt, als deze. Er behoort anders zeer veel toe, om dit uit zijne gevoelloosheid te wekken. Voor de natie is het echter geenszins eervol, dat zij thans, nu die tijding in strijd was met ingewortelde vooroordeelen, zoo snel in vuur geraakte, terwijl zij, wanneer hare werkelijke belangen en regten op het spel gezet worden, een diep stilzwijgen bewaart.

Van de drukpers is op verregaande wijze misbruik gemaakt. Het zaad van tweedragt en godsdiensthaat heeft men onder de burgerij trachten te strooijen. De protestanten schaamden zich niet, zich «de meesten, de rijksten, de aanzienlijksten, de beschaafdsten te noemen: zij zouden geene bisschoppen dulden.» Men sprak veel van den tachtigjarigen strijd met Spanje, van de landskerk, van Nederland als van eenen protestantschen staat. Men dacht zich dus in vorige eeuwen terug. Men ging achteruit in plaats van vooruit. De geheele Fransche omwenteling met hare gevolgen zag men over het hoofd. Gelukkig dat dit eens voor altijd onmogelijk is geworden.

Men vroeg er niet naar of de Roomsche-Katholieke kerk zonder bisschoppen behoorlijk ingerigt was. Men was zelfs onverstandig genoeg om niet in te zien, dat, indien men den invloed van het Roomsche hof duchten moet, deze met een Concordaat veel minder te vreezen is dan thans. Tegenwoordig is Nederland een land van missie, onmiddellijk van den paus afhankelijk. Dan staan er hoogere geestelijke overheden tusschen beide. Te regt hebben dan ook Hannover, Pruisen geene zwarigheid in eene bisschoppelijke inrigting der Roomsche-Katholieke kerk hunner landen gezien.

Dat Nederland een land van missie was onder de republiek, volgde uit den staatkundigen toestand der Roomsche-Katholijken. Deze werden toen als corporatie niet erkend. Doch thans, nu alle onderscheid van godsdienst bij het uitoefenen onzer regten is opgeheven, nu de grondwet aan alle gezindheden gelijke bescherming belooft, gaat het niet aan, op grond van historische herinneringen, die bepalingen voor niet geschreven te houden, de grondwet weg te werpen en alle beginsels van regt en billijkheid met voeten te treden. Aan andere godsdienstige gezindheden heeft de regering die aan ieder van haar eigene inrigting toegestaan; op geen en enkelen grond mag zij die aan de Roomsche-Katholijken weigeren. Door den paus alleen kan de overheid die kerk niet laten inrigten. De regering moet waken, dat geen harer regten verkort worde: zij behoort die inrigting derhalve gemeenschappelijk met den paus als het hoofd der kerk te regelen. Hiertoe het concordaat.

Zoodanig concordaat werd in 1827 gesloten en ook, meenen wij, ten uitvoer gelegd, wat de benoeming der Bisschoppen in België betreft. In de noordelijke Nederlanden is dit nog niet geschied, zonder dat ten minste officieel de redenen daarvan gemeld zijn. Misschien was wel eene der oorzaken, dat de vorige regering over het algemeen niet gunstig gezind was voor de Roomsche-Katholijken. De houding der Belgische geestelijkheid was haar vijandig, en van daar dat zij alles vreesde, wat slechts in het minste aan de geestelijkheid meerderen invloed, zou hebben kunnen verschaffen. Zij bedacht niet of die vijandelijke gezindheid niet voortsproot uit maatregelen, die wel niet zoo zeer kwaad bedoelden, doch echter onvoorzigtig waren; dat dus die gezindheid aan haar zelve te wijten was. Doch, te regt of te onregt, het concordaat is in Noord-Nederland nimmer ten uitvoer gelegd.

Verbindende echter bleef het concordaat van 1827 altijd voor ons. Niet ééne gegronde reden kan er bedacht worden, waarom alle wetten en overeenkomsten, vóór de afscheiding van België gemaakt, van kracht zouden gebleven en het concordaat alleen zou vervallen zijn. De drogredenen, ten betooge daarvan aangevoerd, wederleggen zich zelve gemakkelijk. De regering is verplicht het in te voeren.

Reeds verliep er meer dan een jaar, sedert het

berigt van het concordaat in het *Handelsblad* gelezen werd, en nog wordt er niets van het in werking brengen, of de wijziging van het concordaat van 1827 vernomen. De heer Cappaccini heeft sedert eenige weken dit land verlaten, en nog heeft de regering den sluijer van geheimhouding, welke over die onderhandeling hangt, niet opgeheven. Waartoe dat? Vreest de regering den onberadenen ijver der protestanten? Denkt zij dezen door uitstel tot meerdere gematigdheid te brengen? Zoo bedriegt zij zich zeer. De gisting, welke er geheerscht heeft, is gestild, doch alleen, dewijl men uit het stilzwijgen der regering opgemaakt heeft dat zij zwak genoeg was om haar voornemen te laten varen. Doet zij dit werkelijk, zoo is de raadsman der kroon, op wiens verantwoordelijkheid dit zal moeten geschieden, ten hoogste strafbaar. Waar de grondwet regten verzekerd heeft, is het ongeoorloofd om aan deze uit zwakke vrees hunne geheele werking niet te verleen. De regering mag niet afwachten, dat de belanghebbende partijen de verwezenlijking dier regten van haar vorderen: zij moet de eerste zijn, die zich de zaak aantrekt. Heeft zij daarin met tegenstand te worstelen, door ijverzucht of vooroordeelen veroorzaakt, — zij stelle zich boven deze; zij schroom niet om haren pligt geheel te vervullen. Zoo groot is de kracht der waarheid, dat alle tegenstand tegen haar, ten laatste, in het niet verzinkt. En kwam het soms tot uitersten, welnu, de regering heeft de wet, wier dienares zij is, ter harer hulpe.

De regering behoort aan hare zijde al het mogelijke te doen, om aan de Roomsche-Katholijken eene behoorlijke inrigting hunner kerk te verzekeren. Doch zoo zij dit gedaan heeft, waartoe dan te wachten met de invoering, te aarzelen met het doen van rekenschap van hare verrigtingen te dien aanzien. Zijn de onderhandelingen geheel afgevoerd, gelijk men uit het vertrek van den heer Capaccini naar Portugal moet opmaken, zoo loone de regering, door den uitslag bekend te maken, of zij geheel hare verplichtingen heeft ingezien, dan of zij wederom het ongelukkig stelsel van transitie tusschen twee beginsels gevolgd heeft. Zij doet dit van zich vermoeden.

Eenige maanden geleden liep het gerucht, dat de provinciën Noord-Brabant en Limburg eenen bisschop zouden verkrijgen, maar dat de overigen land van missie zouden blijven. Ongelukkiger partij kon het Gouvernement nimmer kiezen. Hebben de Roomsche-Katholijken in die provinciën meer aanspraak op eene behoorlijke inrigting hunner kerk dan in de andere provinciën? Wanneer dan later de Roomsche-Katholijken in Gelderland, Overijssel, gelijke regten zullen vragen met hunne geloofsgenooten in Noord-Brabant en Limburg, zoo zal de regering toch wel niet als onregtmatic aan hen weigeren kunnen, wat zij als regt aan de anderen verleend heeft. Op nieuw zal hierdoor de ijverzucht der protestanten worden opgewekt, op nieuw die gisting verwekt worden, voor welke de regering zich thans bevreesd toont; telkens zal zij dan die onrust doen ontstaan, van welke de laatste maanden vervuld waren. Waarom bij herbaling eene kwaal geleden, wanneer men, door goed door te tasten zich daarvan in eens bevrijden kan? Thans loopen er andere geruchten, doch altijd van dien aard, dat er geene bisschopszetels gevestigd worden. De ministers behooren niet te vergeten, dat zij, die twee vijandige partijen trachten te believen, zich bij beide veracht en gehaat maken. Beginselloosheid is nergens gevaarlijker dan in maatregelen van regering. Van haar komen al onze rampen. Waarnaer zal zij eindigen.

Doch het geval was mogelijk, dat Rome meer geëischt had, dan het aan de regering in het belang van den staat vrijstond toe te staan *) Ook in dit geval zorgt zij het best voor haar gezag door publiciteit. Daardoor kan zij zich dan bij de Roomsche-Katholijken verschoonen, over het niet vervullen hunner regtmatic wenschen. Geen verstandig Roomsche-Katholieke mag het den Ministers evel duiden, dat zij aan onregtmatic vorderingen gehoor geweigerd hebben, gelijk een verstandig Protestant de regering ondersteunen moet, wanneer zij de regten der Roomsche-Katholijken erkent. Doch daartoe is het volstrekt noodig met de zaak bekend te worden. Van dit alles behoort de natie rekenschap gedaan te worden, opdat zij wete waaraan zij zich te houden hebbe. In eenen constitutionelen staat is er geen erger vijand der regering dan geheimhouding.

*) De lezer ziet hieruit, dat schrijver dezès vermoedelijk protestant is; wij Katholijken weten immers dat Z. Heiligh. niets vorderen zal, wat Z. M. niet ingevolge de constitutie verleen kan. —

LESJE

AAN

den Evangelischen Kerkbode.

(Ingezonden.)

Wanneer een blad voor titel neemt: *Evangelische Kerkbode*, dan heeft men met recht te verwachten, dat zulk geschrift zich zal kenmerken door de echte taal van waarheid en liefde. De groote wet des Evangelies is liefde; en het eeuwig zegel der waarheid drukt op de lesson van Hem, die van zich zelve gezegd heeft: Ik ben de Waarheid. Maar wat moet nu de verstandige man zeggen, onverschillig, tot welke kleur hij ook behoore, wanneer hij geen schijn van alles, wat echt-evangelisch is, in den zoogenaamden Evang. Kerkb. mag ontmoeten? Kan er grooter misbruik gemaakt worden van dat woord *der goede tijding*, dat eerst van de zuivere lippen des Engels zweefde? Inderdaad waar heeft ooit liefdeloosheid, met logen, zich sterker hot gevierd, dan in den Evang. Kerkb.? Iedere zinsnede van dat schrift, slechts naar willekeur daaruit gegrepen, komt onze bewering staven. — Heden een woord over de titels, waarmee de Evang. Kerkb. nog onlangs het gedrag des waardigen Aartsbisschops van Keulen heeft bestempeld. Dat gedrag heette daar, verzet tegen de bestaande wetten, snoedaardig, oproerig. Clemens August was het hoofd en de aanvoerder eener conspiratie, hij bedoelde niets minder, dan Pruisen te onderwerpen aan Rome. Het scheen, alsof Gregorius welhaast Frederik Wilhelm aan zijne veten zoude hebben doen verschijnen, om hem te zeggen: «Geef af uw rijkstaf! dat ik hem verbreke en vermale! — Mij is uw gebied! — Kniel neer in het stof, al dieper in het stof op verbeurte van uw leven.» Ja, dat schreef de Evang. Kerkb. daar zakelijk zoo neder, wegens den gebrekkelijken grijsaard van Keulen. — Houden wij nu de echte taal der waarheid eens hiertegen. — De waarheid getuigt, dat schandig onrecht den vreedzamen zetel van Clemens August heeft aangerand; dat snood geweld den weerloozen Herder aan zijne geliefte kudde heeft ontrukkt; dat ongerechtigheid den zwakken grijsaard in den kerker heeft gestooten; dat schreeuwende onrechtvaardigheid, den mond des onnoozlen aldaar gestopt heeft gehouden; terwijl het recht, dat bij de wijze van arrestatie reeds in den vorm gekrenkt was, door de gevangenhouding in zijn wezen werd getroffen, daar al de pogingen om de onschuld voor eene vierschaar te doen hooren, vruchteloos bleven. — En dit zijn slechts algemeene trekken uit de lange geschiedenis der vervolgingen des Apostolischen mans, wiens geheele misdaad was, de lijn te willen volgen, hem door Pius VIII voorgeschreven; waarvan hij, zonder verraad van zijnen heiligsten plicht, geen stippel konde afwijken. Ja! mannen van den Evang. Bode, dat gedrag, was waarlijk naar het Evangelie, hetwelk leert, dat men aan Cezar wel zijn recht, doch niets meer moet geven; want dat God ook het zijne moet hebben. — Dat was zich vastknellen aan de gedragslijn, gevolgd door de eerste Evangeliepredikers, die hunnen vervolgers in het oor schreeuwden: Men moet Gode meer gehoorzamen, dan den menschen. Zijt ge niet overtuigt, gij Boden van uw Evangelie, dat dit de geheele waarheid en niets dan de waarheid is? Ja, ge hadt zulks sinds lange moeten zijn. De houding van het Pruisische gouvernement zelve, bewees sedert lang zijn eigen ongelijk; de pogingen des nieuwen Monarchs, om het goed recht te herstellen, waren wereldkundig; men schreef van alle kanten, dat de onderhandelingen met Rome op het minzaamst werden voortgezet, dat het geschil, zonder eenige bolsing was vereffend; de Prelaat had zich den eerbied zijner Pruisische huisvijanden zelfs afgedwongen en niettegenstaande dit alles, en *na dit alles*, hebt gij, Bodesmannen, den verheven Aartsbisschop een rebel, een rustverstoorder durven noemen, die, als een nieuwe Catilina, zijn eigen vaderland met den Pruisischen troon ten verderve wilde storten. Niemand voorzeker heeft de waarheid zoo in het aangezicht durven spuwen, als gij? En wat nu? Zult gij nu ook nog de schitterende getuigenis voor de onnoozelheid des Prelaats verwerpen, die gij-zelf nu voor eenige daden gelezen hebt, of hebt moeten lezen, en die ten aanhoore van geheel Europa is gegeven. Deze getuigenis steunt niet op gissingen, zij komt niet van Rome, niet van eene Ultramontaansche zijde, niet van een

vriend of begunstenaar. Zij is... luistert wel, die-naars van den Bode — zij is officieel; zij komt uit de Pruisische Staats-Courant; deze moge al wat minder *Evangelisch* zijn, dan hij, het is in alle geval een protestantsche Bode; ik heb er niets tegen dat gij hem zelfs uw vriend, zelfs uw bloedverwant noemt. De Pruisische regering, zij, die den Aartsbisschop in staat van beschuldiging stelde, die hem voor Europa feitelijk aan hoog verraad schuldig verklaarde, de oppermagtige tegenpartij, de souvereine regter van den ootmoedigen beklagde komt voor de wereld de nederige bekenenis atleggen, dat geen zweem van schuld in Clemens August kan ontdekt worden, en gevolgelijk dat alles, wat Zijn Hoogw. wedervoer sedert het oogenblik zijner arrestatie (louter onrecht) is. Het is de Pruisische Monarch zelf, die een brief aan den eerbiedwaardigen Aartsbisschop rigt, een brief van diepe verontschuldiging zoo als men dien zou schrijven ter ophoering van eenen mishandelden vriend. Schitterend wreekt zich de edelmoedige Koning op den raad, van een van Altenstein en op de handelwijze van zijnen eigen, thans mede door God geoordeelden, vader. Van dien brief, dien ik echter den Evangelie-bodschappers aanrade geheel te lezen, wil ik hier slechts eenige zinsneden aanhalen. «Ik heb nooit in het gevoelen gedeeld, zegt de Koning aan Mgr. van Keulen, dat gij de hebt genomen aan staatkundige of omwentelingzuchtige woelingen, en mijn gouvernement heeft reeds vroeger de gelegenheid te baat genomen, om dit gevoelen te wederleggen. Maar, doordien ik weet, dat gij, alsmede uwe achtingswaardige familie leden d g verlangt, dat ik zelf deze verklaring aflegge, zoo maak ik met genoegen mij deze gelegenheid ten nutte, om u te verzekeren, dat *nergens eenige de minste reden* bestaat, te vermoeden, dat gij de waardigheid van uw standpunt, of van uwe bediening misbruikt hebt, om staatkundige en woelzellanen, te begunstigen, of dat gij wotens betrekkingen hebt aangehouden, met personen, die naar dergelijke oogmerken streefden.» — Wat dunkt u daarvan, mannen van den bode? Behooren daarbij wel ophelderende nota's? Maar gij, wat hebt ge dan nog onlangs zoo gelasterd, en gevloekt tegen den onnoozele? Zult ge nu ook uw zwadder weder nemen? De Koning van Pruisen is u, eene recht, evangelische les kowen geven. *Hoe! Eerwaardig vijftiental!* Gij noemt u leeraar van de wet Gods; gij weet echter, dat het ter regtraardiging niet genoeg is te leeren, maar tevens te doen; gij weet, dat de Apostel ernstig waarschuwt tegen die valschaards, welke de ooren der hinnen van de waarheid afrekken, en zich tot fabelen wenden; gij weet ten laatste, dat, tijdens het ware Evangelie, het kenmerk des Christens is *de liefde*. — Dan aan u lesson ter bekeering te spreken ware welligt wat ontijdig; ik althans gevoel er geen lust toe. De eenige raad, dien ik u wil aanbieden, is, dat ge, met de hand op het geweten, u eens even afvraagt, in hoe verre gij toch wel *Evangelisch* zijt, en in hoe verre uw blad den titel kan verdienen van: *Evangelische Kerkbode*.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd. A. W. HEUVELMANS VAN MIDDELBEERS en A. VAN DE GOOR. 's Bosch, den 19. Januarij 1842.

Allervoordeeligst Aanbod.

In een Geldersch Stadjé, biedt zich de gelegenheid aan voor 2 of 3 jonge Jufvrouwen, om zich bekwaam te maken in het MODE-VAK, alsmede in het LINNEN- en WOLLEN, NAAI EN, MAZEN, KANTDIGTEN, BREI- en SERVETSTOPPEN, en in alles wat men onder Vrouwelijke Handwerken verstaat, tegen vergoeding van eenig kostgeld. — onder aanvrage van Letter B. franco, wordt nadere inlichting gegeven bij den Bookhandelaar D. A. A. DE ROOY te 's Bosch.

Wordt tegen 1° Mei 1842, of vroeger op zeer voordeelige voorwaarden, aan een klein Huisgezin te HUR aangeboden: de onlangs grootendeels vernieuwde NEERHUIZING van het Kasteel te Oijen, met of zonder Tuin.

Adres met franco brieven of in persoon bij den Heer S. P. BYVOET te Berchem.

De Dames welke zich hebben belast met de daarstelling der Loterij, ten behoeve van den algemeenen Armen dezer Stad, hebben de eer te berigten, dat de VERLOTING der ingekomen voorwerpen zal plaats hebben, op Dinsdag den 27 Januarij aanstaande, des namiddags ten drie ure, in de zaal van Casino alhier. Zij, wien onverhoopt de lijst ter inkoopning niet mogt zijn aangehouden, worden befeefdelijk verzocht, zich ter verkrijging van LOTEN te vervoegen bij den Heer F. VAN MEERUWEN op du markt, waarvan dezelve tot Woensdag avond den 26, Januarij, doch niet later dan ten zes ure zullen te bekomen zijn.

Wordt verlangd de som van f13,000 als eerste Hypotheek op Onroerende Goederen, eene kadastrale waarde hebbende van f22,000. Adres bij den Uitgever dezes.

A. F. VAN DEN BOSCH, Nolaris residentende te Udenhout, zal ten verzoeke van den Heer C. A. TEULINGS op Dingsdag den 1° Februarij 1842, in het openbaar, te koop een ongeveer:

250 stuks buitengewone schoone EIKEN BOOMEN, van eene aanzienlijke lengte en dikte zeer geschikt voor Molen-, Wagen-, Kuip- en Timmerhout en Borgroeden.

Sttaande in een Bosch gelegen te Helvoirt op het Laar met ver van den Steenweg.

De verkoop zal beginnen in voornoemd Bosch des morgens ten 10 ure.

ZEGT HET VOORT.

Een Reiziger voor een voornaam Fransch Huis, op het punt staande om naar Frankrijk terug te keeren, biedt het publiek aan, een groot Assortiment

LAKENS,

IN VERSCHILLENDE SOORTEN en KLEUREN, welke Goederen hij in bestelling heeft moeten terugnemen; en worden te dezer daardoor tot 20 pCt. *Beneden Fabrieksprijs*, verkocht, te weten:

Eene partij ZWART LAKEN f 2,25, dito Extra Fijn f 3,00 en Extra Fijn HALF LAKEN f 1,75. BLAAUWE dito f 3,00, Dito Fijn f 4,00, maar GRUIS dito f 2,50, de mooiste BRUINE, GROENE, BLAAUWE en ZWARTE LAKENS welke Gefabriceerd worden f 4,50. Extra Fijne VRIEZEN f 3,00.

Is Uitgepakt in den GOUDEN LEEUW, bij den Heer OMBVALER, en blijft uiterlijk tot Zaterdag den 29sten dezer.

De Ondergeteekende Mr. TIN en LOODGIETER alhier, heeft de eer zijne begunstigers te berigten, dat hij met den gewonen ijver en nauwgezetheid zijne zaken blijft uitoefenen; en beveelt zich zijner geerde begunstigers bij voortdurend aan, hij acht zich tot deze verplicht, ten einde men niet in de meening moge komen, dat door de aangegane Associatie van zijnen Broeder met den Heer COPPENS alhier, er eenige verandering in zijne zaken zoude zijn te weeg gebracht.

's Bosch, den 22 Januarij 1842.

J. I. KROES.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 22 Januarij, 1842. De 2° pCt 58 de 5 pCt 102° de 4 pCt 98 de 3 pCt 73° de 4 pCt niet gen. Ard. 22° Rome 1832 103°.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Zaterdag 22 Januarij 4° 1/2 ure W. S. 2° pCt. 51°, 1° 1/2, 1/2. Dito 5 pCt. 100°. Kasbilj. f 25°. Restanten 1° 1/2, 1° 1/2. Synd. 4° pCt 92°, 1°. Handels. 158, 1/2, 157°, 1/2. O l. 5 pCt. 98. Ard. 85 p. st. 22°. Dito Coupon, 22°. Port te L. 2° pCt. 29°, 29. Oude Ruwe 105°. Dito 4 pCt 88°. Roebel 6 pCt. 69°, 1/2. Metaalich 106°, 1/2.

Correspondentie.

— Het stuk, ons door eenen bestondigen lezer van Steenberghe toegezonden, is niet geschikt om nu in den Noord-Brabander te worden opgeuomen. Wij noodigen evenwel den geerden inzender uit, bij voorkomende gelegenheid, dergelijke voorwerpen ter onzer kennis te brengen, dewijl zij vroeg of laat, zekerlijk van dienst kunnen zijn.

— Het ongeteekende stuk, der Redactie van den Noord-Brabander toegezonden, over benoemingen van Controleurs en Ontvangers, is niet van dien aard, dat het geplaatst kan worden.

— Aan het verzoek, dat ons van Waatwijk is geworden, kan niet voldaan worden, dewijl de Redactie zich niet dergelijke aangelegenheden niet inlaat.

— Een *waarheidsvriend*, die ons onder postmerk van Amsterdam uit Opl. den 17 Januarij 1842, schrijft, verzoeken wij te moeten opmerken, ons zijn welmeenend voorstel der redactie onuitvoerbaar voorkomt: weshalve het overbodig schijnt hetzelfde in den Noord-Brabander op te nemen.

Ter Drukkerij van D. A. A. DE ROOY te 's Bosch.